

τοικιλία, σέλιον τὸ ἔλειον (*arum graveolens palustre*), τὸ ἀρχ. ἐλειοσέλιον (Διοσκ. 3,68) ἔνιαχ. **β)** Φυτὰ τοῦ γένους τοῦ σμυρνίου (*smyrnium*) **(α)** Σμύρνιον τὸ Ὀρφανίδειον (*smyrnium Orphanidis*), φυτὸν ναρθηκόμορφον ἔνιαχ. **(β)** Σμύρνιον τὸ διατρητόφυλλον (*smyrnium perfoliatum*), τὸ ἀρχ. σμύρνιον ἢ πετροσέλιον μερῶν ξηρῶν ἔνιαχ. **(γ)** Σμύρνιον τὸ μελανοσέλιον (*smyrnium olus-atrum*), ἀγριοσέλιον συσκίων καὶ ἑλωδῶν μερῶν, ναρθηκόμορφον ἢ σκιλλόμορφον, με μέλαν τὸ σπέρμα, τὸ ἀρχ. ἱπποσέλιον ἔνιαχ. Συνών. ἀγριοκάρδαμο, ἀγριοσμυρνο, μαυροσέλινο, πικροταφίδα, σκιλλοσέλινο, σμυρνεά. **2)** Τὰ ἐξῆς ἄλλων τάξεων ὅμοια φυτὰ **α)** Βατράχιον τὸ Ἀσιατικόν (*grapunculus Asiaticus*) τῆς τάξεως τῶν βατραχιωδῶν (*grapunculaceae*), τὸ δεύτερον βατράχιον ἢ ἀγριον σέλιον τοῦ Διοσκ. (2,206) Κύπρ. Συνών. ἀγριοσελινούδι. **β)** Τὸ ἀγριολαχανικὸν ἐνδροκαρδαμον τὸ φαρμακευτικόν (*nasturtium officinale* ἢ *fontanum*) τῆς τάξεως τῶν σταυρανθῶν (*cruciferae*) Κύθν. Συνών. ἀγριορόροκα 1, ρόκα τοῦ ποταμοῦ (ιδ. ρόκα). [**]

ἀγριοσελινούδι τό, ἀμάρτ. ἀρκοσελ-λενούδι Κύπρ.
Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ ὑποκορ. οὐσ. σελινούδι.

Τὸ φυτὸν ἀγριοσέλινο 2 α, ὁ ιδ. [**]

ἀγριοσέσκουλο τό, πολλαχ. ἀγριουσέσκουλον Θεσσ. ἀγριοσενκλο ΠΓεννάδ. 957 ἀγριοσενκλο Ζάκ. ἀγριοσέσκουλο Ἰων. (Κρήν.) ἀγριοφέσκουλο Κύθν. ἀγριοσέντελον Πόντ. (Σάντ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. σέσκουλο.

1) Τὸ ἀγριολαχανικὸν τεύτλον τὸ παράλιον (*beta maritima*) ἢ τεύτλον τὸ κοινὸν (*beta vulgaris*) τοῦ γένους τοῦ τεύτλου (*beta*) τῆς τάξεως τῶν χηνοποδιωδῶν (*chenopodiaceae*). Συνών. ἀγριολάμποτο. **2)** Τὸ ἀγριολαχανικὸν λάπαθον τὸ ἀκανθῶδες (*rumex spinosus*) τῆς τάξεως τῶν πολυγονωδῶν (*polygonaceae*) Ζάκ. [**]

ἀγριοσήμαδο τό, Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. σημάδι.

1) Μέγα σημεῖον συνήθως ἐπὶ τοῦ προσώπου εἴτε ἐκ γενετῆς εἴτε καὶ ἐπίκτητον (οὐλὴ τραύματος) ἀσχημίαν προξενοῦν: "Α δὲν εἶχε δ' ἀγριοσήμαδο κείνο μέσ' ὅς τῃ μούρη, θ' ἔλε νά 'ναι πρὸ καλή. Ποῦ τὰ 'καμε γ' εὐτὸς τ' ἀγριοσήμαδα φτά; **2)** Ἐν τῷ πληθ. ὑπερβολικὸς κνησμός τῆς ρινός, τοῦ φάρυγγος καὶ τῶν ὀφρύων προσηνύων τὴν εἰς τὴν οἰκίαν ἀφίξιν ξένων: Μουρέ, μὰ εἰδ' ἀγριοσήμαδα δοῦ μοῦ 'ίνουδαι! Δυὸ τρεῖς μουσαφίρηδοι θά' χωμεν ἀπόψε ('ίνουδαι = γίνονται).

ἀγριοσήσαμο τό, Σίκιν.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. σησάμι.

Φυτὸν ἄγριον ὅμοιον πρὸς σήσαμον.

ἀγριοσικαλῆ ἢ, Πελοπν. (Λακων.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. σίκαλι κατὰ τὰ εἰς -γά ὄν. φυτῶν.

Τὸ φυτὸν Ἀῦναλδία ἢ τριχωτὴ (*Haynaldia villosa*) τῆς τάξεως τῶν ἀγρωστωδῶν (*graminaceae*). Συνών. ἀγριοσίκαλι 1, ἀγριοσίταρο 1 γ. [**]

ἀγριοσίκαλι ἢ, Ζάκ. — Λεξ. Βερ. 133 ἀγριουσίκαλ' Λέσβ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. σίκαλι.

1) Τὸ φυτὸν ἀγριοσικαλῆ, ὁ ιδ., Ζάκ. Λέσβ. **2)** Ἡ σίκαλις ἢ βρίζα, βρίζα ἢ σιτηρά (*secale cereale*) Λεξ. Βερ. ἔνθ' ἄν. [**]

ἀγριοσίλιμος ὁ, Ἡπ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ ἀγνώστου β' συνθετ.

Ἀγριοσάλιαγκας, ὁ ιδ.

ἀγριοσιναμικὴ ἢ, Πελοπν. (Ἀρκαδ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. σιναμικὴ.

Ὁ ὀσπριώδης θάμνος κολουτέα ἢ δενδρώδης (*colutea arborescens*) τῆς τάξεως τῶν ἑλλοβοκαρπῶν (*leguminosae*). Συνών. ποντικῆ, φύσκα. [**]

ἀγριοσινάπι τό, Ζάκ. Κέρκ. ἀγριουσ'νάπ' Στερελλ. (Λάρις.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. σινάπι.

Τὸ ἀγριολαχανικὸν σίναπι τὸ ἀρουραῖον (*sinapis arvensis*) τῆς τάξεως τῶν σταυρανθῶν (*cruciferae*). Συνών. λαψάνα. [**]

ἀγριοσιρίκι τό, ἀμάρτ. ἀγροσιρίκι (Ἑλλην. Γεωργ. 6,219).

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. σιρίκι.

Εἶδος σταφυλῆς ἐρυθρομελαίνης. [**]

ἀγριοσίταρο τό, ἀγριοσιτάρι Λεξ. Βερ. 133 ἀγριοσ'τάρι Ζάκ. Κέρκ. Κρήτ. ἀγριοσίταρο πολλαχ. ἀγριουσ'ίταρον Θεσσ. Θράκ. (Αἰν.) κ. ἄ. ἀγριοσ'ταρο πολλαχ. ἀγριοσίταρε Τσακων.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. σιτάρι.

1) Διάφορα ἀγρωστώδη (*graminaceae*) ἀγριοχόρτα **α)** Αἰγίλωψ ὁ ῥοειδής (*aegilops ovata*) διακρινόμενον ἐκ τῆς σκληρότητος τῶν κόκκων καὶ τῶν μακρῶν ἀθέρων διατρυνόντων τοὺς σάκκους πολλαχ. Συνών. ἀγριοστάχυ, μακρογένει, σακκοτρούπης. **β)**

Αἰγίλωψ ὁ κυλινδρικός (*aegilops cylindrica*) πολλαχ. **γ)** Αῦναλδία ἢ τριχωτὴ (*Haynaldia villosa*) Θεσσ. (Λάρις.) Κρήτ. Συνών. ἀγριοκρίθαρο, ἀγριοσικαλῆ, ἀγριοσίκαλι 1, γάττα. **δ)** Σῖτος ἢ σπέλτα (*triticum spelta*) Ζάκ. Κέρκ. **2)** Τὸ φυτὸν *crucianella Graeca* τῆς τάξεως τῶν ἐρυθροδανωδῶν (*rubiaceae*) Τσακων. [**]

ἀγριοσιφωνάρι τό, ΘΧελδράιχ 100 ΠΓεννάδ. Σιτάρκ. 25 ἀρκοσιφ-φονάριν Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. σιφωνάρι.

Τὸ φυτὸν ἀγριοβρομη 2, ὁ ιδ. [**]

ἀγριοσίφωνας ὁ ἀμάρτ. ἀγριοσίφωνα Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. σίφωνα.

Ἰσχυρὸς σίφων, ἥτοι ἀνεμοστρόβιλος: Ἀσκώθηκ' ἔνα θολὸ πυκνὸ πούσι κ' ἕνας ἀγριοσίφωνα, ὅπου τὸ φύσηξε, τό σπρωξε τὸ πούσι (πούσι = ὁμίχλη). [**]

